

kale Parti jo være yderst tilfreds med Indenrigsministerens Forslag. Men den ærede Ordfører glemte at føje til, at der videre stod i det nævnte Blad, at Afvikling skulde ske lidt efter lidt, det kom an paa Tempoet og Tidspunktet. Bladet fremhævede endvidere, at Indenrigsministeren gaar altfor stærkt frem, og at hans Ændringer betegner et altfor voldsomt Brud med den gennem de sidste Aar tilvejebragte Tilstand. Og ganske den samme Tanke gav for øvrigt de Konservatives Ordfører i Borgerrepræsentationen Udtryk for ved at udtale, at Afvikling af Huslejeloven skulde foregaa ved, at der tilvejebragtes det tilstrækkelige Antal Boliger; i det Øjeblik, man har tilstrækkeligt af Boliger, sagde han, er Huslejelovgivningen overflødig, og deri har han fuldkommen Ret. Dette er netop Sagens Kærne, det kan vi fra vor Side fuldt ud slutte os til.

Men er da Forholdene saaledes, at vi f. Eks. her i København har tilstrækkeligt af Boliger? Jeg skal lige nævne et Par Tal her fra Hovedstaden. Forholdet er dette, at omtrent 3 900 Familier er Underlejere, d. v. s., at mindst to Familier bor i een Lejlighed. Endvidere har Kommunen over 2 000 Familier under sin Forsorg, hvoraf 1 600 Familier bor i 800 Lejligheder. Det drejer sig altsaa om ca. 6 000 Familier, og heraf bor endda en Del i Barakker, som man vel ikke med nogen sandfærdig Benævnelse kan kalde Boliger. Meget lavt skal der altsaa tilvejebringes 5 000 Lejligheder for at komme bort fra disse abnorme Forhold, og da der nu endvidere hvert Aar normalt bør bygges 3 000 nye Lejligheder, vil det altsaa sige, at vi i Løbet af næste Aar for at komme à jour skulde opføre 8 000 Lejligheder her i København. Dette er selvfølgelig fuldkommen umuligt; dels mangler der Penge dertil, dels forslaar Arbejdskraften, selv om den fuldt ud udnyttes, overhovedet ikke til et saa uhyre Arbejde. Saa grel er altsaa Situationen i Øjeblikket i Hovedstaden.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sagde i Gaar, at et Folks moralske Standpunkt var afhængigt af dets Boligforhold; deri er jeg fuldstændig enig med ham, og jeg tror, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at Moralen her i Hovedstaden ikke fremmes ved, at man stuver op imod 6 000 Familier sammen i 3 000 Lejligheder. Men midt i hele denne Nødstilstand, der er saa langt borte fra normale Tilstande, som tænkes kan, vil man tage det sidste Bolværk bort, som Befolkningen havde overfor den absolutte Katastrofe, ved at reducere

Huslejeloven til nogle værdiløse Ord paa et Stykke Papir! Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, der netop pegede paa det moralske Moment i denne Sag, som Læge ikke vil kunne forsvare at gaa med til saadanne Bestemmelser, som vilde bringe vor Hovedstad ud i et endnu værre Uføre, end den i Øjeblikket er i. Men vil da virkelig den højtærede Indenrigsminister, paa Trods af Hovedstadens samlede Kommunalbestyrelse, bringe vor By ud i det fuldkomne Kaos paa Boligvæsenets Omraade? Vil han med eet Slag kuldkaaste alle de Bestræbelser, Hovedstaden har gjort i disse Aar under uhyre Ofre for at faa Forholdene ordnet blot nogenlunde taaleligt for Befolkningen? I saa Fald paadrager den højtærede Indenrigsminister sig et stort Ansvar.

Hauge: Jeg har bedt om Ordet for at gøre nogle Bemærkninger om det Afsnit af Loven, der mangler. Det var ikke det mindst vigtige Afsnit i den gældende Lov. Der findes ikke i det Lovforslag, den højtærede Indenrigsminister har forelagt, noget som helst om, hvorledes man skal fremhjelpe Boligbyggeriet i den kommende Sommer eller den derpaa følgende Tid. Det foranlediger mig til at stille det bestemte Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om man skal tage dette som et Udtryk for, at han har opgivet sine Bestræbelser for at faa tilvejebragt et eller andet Lovforslag, der kan erstatte det Afsnit, der vedrører Tilskudsbestemmelserne i den nu gældende Boliglov.

Jeg stiller dette Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister af to Grunde. For det første, fordi det er min Opfattelse, at det vil være en Ulykke for Landet, om den højtærede Indenrigsminister pure afviser al Tale om, at det offentlige træder hjælpende til. Og for det andet, fordi der har været meget vidtgaaende Bestræbelser fremme for at faa tilvejebragt en Ordning. Det er Offentligheden bekendt, at der i lang Tid, i flere Maaneder, under den højtærede Indenrigsministers Forsæde i Indenrigsministeriet er ført Forhandlinger om at tilvejebringe en Ordning, hvorved Boligbyggeriet kunde komme i Gang i saadan Udstrækning, at man kunde have grundet Haab om, at den hele Boligmisère maatte være afhjulpet i Løbet af nogle ganske faa Aar. Der naaedes ogsaa under disse Forhandlinger, som den højtærede Indenrigsminister ledede, et Resultat. Der blev udarbejdet et Forslag; det var færdigt i dets Enkeltheder, Beregninger forelaa, og man havde nogenlunde Sikkerhed for, at det var muligt at skaffe